

к. 461
3 (XX)

Китът му завятия Каро естимикар, учител и
списателъ.

Каро Стоиловъ, тай и Ив. Славейковъ, бѣха по-
сласаници въ Роберт Колмеръ, гдето свършихъ урени-
~~та си въ 1871 г.~~

то си въ 1871 година. Съ Славейкова се запознахъ въ
1867 година, кога поехтихъ Каро уреникъ въ Робертъ
Колмеръ, и заварихъ Славейкова тамъ, който бѣше по-
стисналъ Каро уреникъ една година прѣди мене. Прѣди
да оиде въ Робертъ Колмеръ, Славейковъ бѣше ходилъ
въ Малта да се учи въ едно английско училище, въ
коего били испратени заедно съ нѣколкома други въ-
зарска по прѣпорѣката на Д-ръ Лонга. Когато мал-
тешкото училище се затворило, всичкитѣ тая въ-
зарска се заворачили въ Цариградъ, и гдето хатаман-
ство на Д-ръ Лонга били наскоро въ Робертъ Кол-
меръ. При прирѣжакисро тая въ Цариградъ, силна
холера върхувала въ града, и малкиятъ Славейковъ
се разболѣлъ отъ холера. Благодарение на отеческиятъ
грижи кога Д-ръ Лонгъ позволи да го наскоро въ
германска болница, той отиде, и билъ при-
бранъ за нѣколко вѣтис въ кѣшара на Д-ръ Лонга.
Не е трудно се отъ тогава насетнѣ откометския та
мездъ Д-ръ Лонга и Ив. Славейкова ~~бѣха~~ ^{ма по случаието} Каро мездъ
баща и синъ, и и мездъ ^{ма по случаието} Ив. Славейковъ бѣше франко вѣднати
и не у Д-ръ Лонговара франкиа. Уварениро и мѣдѣвара